

Bardzo często dochodzi do sytuacji, w których odpowiedzialność za zdarzenie na drodze ponoszą dwie, lub nawet większa liczba osób biorących w nim udział. Każdy uczestnik odpowiada za skutki, do jakich sam doprowadził. Nawet kilku kierujących może zatem otrzymać zarzuty w postępowaniu karnym.

Przykłady sprawy, w których odpowiedzialność za wypadek drogowy może ponosić większa liczba kierujących:

Nieprawidłowo wykonywane manewru wyprzedzania i skrętu w lewo.

Kierujący A nieprawidłowo wykonuje gwałtowny manewr skrętu w lewo, bez kierunkowskazu i bez uprzedniego upewnienia się, czy nie jest wyprzedzany przez inny pojazd.

Kierujący B w miejscu objętym zakazem wyprzedzania, wyprzedza pojazd A, który wykonał ten manewr bez uprzedniego włączenia lewego kierunkowskazu i zbliżenia się do osi jezdni.

Nadmierna prędkość i wymuszenie pierwszeństwa.

Kierujący A wyjeżdżając z drogi podporządkowanej nie zatrzymał się przed krawędzią jezdni nie upewnił z jaką prędkością nadjeżdża w jego kierunku pojazd kierowany przez Bm na skutek czego niewłaściwie ocenia prędkość pojazdu A i podejmuje błędną decyzję o wykonaniu manewru skrętu w lewo.

Kierujący B prowadził pojazd z prędkością znacznie przekraczającą administracyjnie dopuszczalną doprowadził do zderzenia kierowanego przez siebie pojazdu z pojazdem kierowanym przez B wyjeżdżającym z drogi podporządkowanej.

Na czym polega rola obrońcy w sprawach, w których kilku kierujących może odpowiadać za zdarzenie?

Warunkiem przypisania odpowiedzialności za wypadek drogowy jest wykazanie, że kierujący:

1. naruszył, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu
2. pomiędzy naruszenie zasad bezpieczeństwa a zaistniałym wypadkiem istnieje związek przyczynowo – skutkowy,
3. skutek w postaci wypadku można kierującemu przypisać tj. czy swoim zachowaniem spowodował on niebezpieczeństwo albo czy w istotny sposób zwiększył niebezpieczeństwo już istniejącego (a będącego np. wynikiem zachowania innego współuczestnika ruchu).

Rolą obrońcy, jak w każdej sprawie dotyczącej wypadku drogowego, jest zatem kwestionowanie powyżej wymienionych przesłanek oraz wskazywanie na wątpliwości w zakresie ustalenia stanu faktycznego sprawy. Na gruncie prawa karnego zarówno wina, jak i sprawstwo konkretnego oskarżonego, muszą zostać wykazane w sposób jednoznaczny, kategoriyczny i niebudzący jakichkolwiek wątpliwości. Rolą obrońcy jest zatem wskazywanie i uwypuklanie tych wątpliwości poprzez m.in. szczegółową analizę zeznań świadków, merytoryczną analizę opinii biegłych. Jeśli bowiem w sprawie zaistnieją wątpliwości i nie da się ich usunąć w wyniku przeprowadzenia postępowania dowodowe, sąd zobligowany jest do uniewinnienia jego klienta.

Adwokat w toku takiego postępowania stara się zatem wykazać, że to nie jego klient, ale inny uczestnik zdarzenia ponosi za to zdarzenie odpowiedzialność. Ewentualnie dąży do ustalenia szerokiego przyczynienia się innych uczestników wypadku.

Odszkodowanie i zadośćuczynienie, gdy kilku kierujących ponosi odpowiedzialność za zdarzenie.

Jeśli jesteś jednym ze sprawców zdarzenia, za które współodpowiedzialni byli również inni jego uczestnicy nadal możesz żądać od ubezpieczyciela OC innego sprawcy dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia. Nawet wyrok skazujący nie wyłącza tej możliwości, jeśli to nie Twoje zachowanie było **wyłączną** przyczyną wypadku. Przyczynienie się skutkuje jedynie miarkowaniem zasądzonej kwoty, odpowiednio do stopnia tego przyczynienia.

Dlatego bardzo ważne jest, żeby już w toku postępowania karnego, w toku postępowania dowodowego czynić ustalenia dotyczące związku z wypadkiem innych uczestników ruchu drogowego. Te materiały można bowiem później wykorzystać w postępowaniu o odszkodowanie i zadośćuczynienie. Pozwolą one na rzetelną ocenę przez prawnika zasadności dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia oraz jego wysokości.

